

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-7C/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216200399
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1216200399.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci žalobcu: C. Y., L.. X.X.XXXX, J. S.. Y. XX, Ž. L. Y., zastúpenému spoločnosťou AK Dlhopolec s.r.o., Nám. SNP 27, Zvolen, proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 1.732,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.732,78 eur spolu s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne od 07.05.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má právo na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 14.1.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 1.732,78 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením OR PZ Bratislava II zo dňa 6.5.2011 bolo rozhodnuté o trestnom stíhaní žalobcu ako obvineného zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. Žalobca podal proti nemu sťažnosť, ktorú prokurátor okresnej prokuratúry zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.5.2014, sp. zn. 4T 102/2013 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Prokurátor aj žalobca sa vzdali práva podať odvolanie, rozsudok preto nadobudol právoplatnosť dňa 19.5.2014. Žalobca v trestnom konaní poveril svojou obhajobou advokáta. Žalobca zaplatil advokátovi z titulu odmeny za poskytnutie právnych služieb sumu spolu 1.732,78 eur. Rozhodnutie policajta, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie a následné rozhodnutia prokurátora o zamietnutí sťažnosti podanej žalobcom a o podaní obžaloby, nepochybne boli nezákonnými rozhodnutiami. V priamej príčinnej súvislosti s týmito rozhodnutiami vznikla žalobcovi škoda, nakoľko bol nútený poveriť svojou obhajobou obhajcu, ktorému musel za poskytnuté právne služby zaplatiť. Žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnu prokuratúru SR, avšak o jeho žiadosti nebolo doposiaľ rozhodnuté.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, žiadala ju zamietnuť. Uviedla, že podľa ustálenej praxe môže byť uznesenie o vznesení obvinenia titulom na náhradu škody, avšak nie automaticky, vždy je potrebné brať zreteľ na okolnosti jednotlivého prípadu. Ústavný súd SR v náleze vo veci II.ÚS 163/2013 z 13.11.2013 judikoval, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady, a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti nemu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa z rôznych dôvodov neskôr nepotvrdila. Konštrukcia, že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonným rozhodnutím iba z dôvodu, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. Uznesenie o vznesení obvinenia a ani uznesenie, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti nemu, neboli zrušené príslušným orgánom, preto nemôže ísť o nezákonné rozhodnutia. Na vznesenie

obvinenia žalobcovi v čase vydania uznesenia zo dňa 6.5.2011 boli splnené všetky podmienky určené v § 206 ods. 1 Tr. zák. Dôvody na jeho zrušenie neboli zistené, preto bola sťažnosť proti nemu zamietnutá ako nedôvodná. Rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti nemôže byť samostatným titulom pre priznanie nároku na náhradu škody a ani podanie obžaloby nie je rozhodnutím, aké vyžaduje zák. č. 514/2003 Z. z. Neexistuje teda nezákonné rozhodnutie, a teda nie je splnená už prvá podmienka vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Zákonnosť trestného stíhania nie je možné posudzovať len podľa konečného výsledku trestného konania. Zákonnosť jednotlivých rozhodnutí v trestnom konaní sa posudzuje s prihliadnutím na to, v ktorom štádiu trestného konania boli vydané a aká bola v čase ich vydania dôkazná situácia. Štát nie je zodpovedný za výsledok trestného konania. Štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená konkrétnym nezákonným rozhodnutím, prípadne konkrétnym nesprávnym úradným postupom. Žalobca nespolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, nevypovedal ani v prípravnom konaní ani v konaní na súde (resp. na súde len uviedol, že sa necíti byť vinný), žiadnym spôsobom sa nesnažil spochybníť skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia ani v obžalobe, advokáta si zvolil až v konaní pred súdom, preto si trestné stíhanie zaviniť sám. Obhajoba žalobcu v trestnom konaní nebola povinnou obhajobou v zmysle § 37 Tr. por. Žalobca svojím konaním vyvolal obavu, že spáchal trestný čin, ktorý mu bol kladený za vinu, pričom táto obava existovala v čase začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia, v čase podania obžaloby, až do konania na hlavnom pojednávaní, na ktorom svedok T. uviedol, že jednal vždy len s C. Y. mladším. K vzneseniu obvinenia a k podaniu obžaloby došlo zavinením žalobcu. Je zrejmé, že až v konaní pred súdom vyšli najavo skutočnosti, ktoré predtým neboli orgánom činným v trestnom konaní známe, pričom k včasnému odhaleniu týchto skutočností nedošlo práve konaním žalobcu. Pokiaľ by žalobca spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a účinne by využil svoje prostriedky obrany, k vzneseniu obvinenia ani k podaniu obžaloby nemuselo dôjsť. Žalovaná nenamietala vyúčtovanie trov právneho zastupovania, ktoré bolo pripojené k žalobe.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov založených v spise, vrátane pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T 102/2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T 102/2013 súd zistil, že dňa 23.11.2010 podala spoločnosť ČSOB Factoring a.s. trestné oznámenie. Uznesením OR PZ v Bratislave II zo dňa 6.12.2010, ČVS: ORP-1913/OEK-B2-2010Sa bolo začaté trestné stíhanie vo veci. Dňa 12.1.2011 bol žalobca vo veci vypočutý ako svedok. Uznesením zo dňa 6.5.2011, ČVS: ORP-1913/OEK-B2-2010 vydaným Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave II bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. z dôvodu, že obvinený (ako postupca) uzavrel dňa 14.10.2008 so spoločnosťou ČSOB Factoring (ako postupník) na Gagarinovej ul. č. 7/A v Bratislave Faktoringovú zmluvu č. X/XX/XXXX/X, v ktorej sa postupca zaviazal ponúknuť postupníkovi na odkúpenie svoje pohľadávky voči jeho dlžníkovi - J. T. v sume 89.488,61 eur, ktorá pohľadávka vyplývala z dodávok prác a bola fakturovaná faktúrou č. 500900307 vystavenou dňa 12.12.2008, následne v zmysle Faktoringovej zmluvy spoločnosť ČSOB Factoring vyplatila C. Y. sumu vo výške 67.116,46 eur, pričom však bolo zistené, že pohľadávka C. Y. bola započítaná oproti pohľadávke J. T. vyplývajúcej z faktúry č. 2008543 na sumu 66.451,70 eur a rozdiel súm vo výške 23.036,91 eur Branislav Králik dňa 5.12.2008 vyplatil v hotovosti C. Y., čím svojím konaním obvinený uviedol poškodenú spoločnosť ČSOB Factoring do omylu už pri uzatváraní Faktoringovej zmluvy a spôsobil jej škodu v celkovej výške 67.116,46 eur. Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením zo dňa 14.6.2011, č.k. 1Pv 989/10 - 12 sťažnosť žalobcu voči tomuto uzneseniu zamietla ako nedôvodnú. Dňa 28.5.2012 podala Okresná prokuratúra Bratislava II obžalobu na žalobcu v predmetnej veci. Dňa 3.12.2012 splnomocnil žalobca AK Ivan Dlhopolec, s.r.o. na zastupovanie v trestnom konaní. Právny zástupca žalobcu sa zúčastnil hlavných pojednávaní dňa 4.12.2012, 4.3.2014, 15.4.2014 a dňa 15.5.2014. Právny zástupca žalobcu sa v priebehu konania na súde písomne vyjadril vo veci podaním zo dňa 4.4.2014 a 12.5.2014. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 15.5.2014, č. k. 4T 102/2013 - 182, právoplatným dňa 19.5.2014, bol žalobca spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Proti rozsudku sa vzdali práva podať odvolanie prokurátor i obžalovaný (žalobca), preto rozsudok neobsahoval odôvodnenie.

5. Podľa záznamov o porade s klientom sa uskutočnila porada právneho zástupcu žalobcu so žalobcom dňa 3.12.2012 od 16.00 hod. do 17.00 hod., dňa 3.3.2014 od 17.00 hod. do 18.00 hod. a dňa 14.4.2014 od 16.30 hod. do 17.30 hod.

6. Faktúrou zo dňa 31.7.2014, č. 2014053 vyfakturoval AK Dlhopolec, s.r.o. žalobcovi odmenu za poskytovanie právnych služieb v sume 1.732,78 eur. Podľa príjmového dokladu zo dňa 1.10.2014 žalobca túto odmenu AK Dlhopolec, s.r.o. zaplatil.

7. Listom zo dňa 4.11.2014 podal žalobca na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žiadal náhradu škody vo výške 1.732,78 eur. List bolo GP SR doručený dňa 6.11.2014. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 13.11.2014 postúpila žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti SR. Listom zo dňa 25.11.2014 vrátilo MS SR Generálnej prokuratúre SR postúpenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

8. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

9. Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

10. Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

11. Podľa § 6 ods. 2 cit. zák. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) cit. zák. právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

13. Podľa § 16 ods. 4 cit. zák. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

14. Podľa § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 18 ods. 1 cit. zák. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

16. Podľa § 18 ods. 2 cit. zák. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

17. Podľa § 18 ods. 3 cit. zák. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena

advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

18. S poukazom na cit. zák. ustanovenia a výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu opodstatnená. Predmetom konania bola náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Ktorý orgán mal konať v mene štátu už v konaní pred súdom sporné nebolo (§ 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z.). Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je a) nezákonné rozhodnutie, b) vznik škody a c) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

19. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.). Z ustálenej judikatúry, ktorá doposiaľ nebola prekonaná, však vyplýva, že pokiaľ ide o uznesenie o vznesení obvinenia (resp. o začatí trestného stíhania voči určitej osobe), k uplatneniu práva na náhradu škody spôsobenej takýmto uznesením môže dôjsť aj v prípade, že došlo k oslobodeniu spod obžaloby obvinenej a následne obžalovanej osoby. Judikatúra ustálila, že oslobodenie spod obžaloby má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia (resp. o začatí trestného stíhania). Ide pritom o judikatúru vydanú na základe zák. č. 58/1969 Zb. (napr. R 25/1991, R 70/1994, uznesenie NS SR zo dňa 30.9.2009, sp. zn. 1 Cdo 64/2008), ktorej závery v tomto smere boli potvrdené aj judikatúrou vydanou už na základe zákona č. 514/2003 Z. z. (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009). Tento právny názor nebol vyvrátený ani Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 z 13.11.2013 (na ktorý poukázala žalovaná), ktorý síce na jednej strane uvádza, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, avšak na druhej strane z neho vyplýva, že predmetom skúmania ústavného súdu nebola ústavná udržateľnosť záveru vyplývajúceho z vyššie citovanej judikatúry (R 25/1991, R 70/1994), že zatavenie trestného stíhania má za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, a teda táto judikatúra neprešla (nebola predmetom) testom ústavnosti. Pokiaľ žalovaná poukázala na rozsudok ESLP vo veci Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013, ten je pre posúdenie prejednávanej veci irelevantný nakoľko sa týkal skutkovo odlišného prípadu. Pokiaľ žalovaná poukazovala na rozsudky Okresného súdu Bratislava I vo veciach náhrady škody voči štát (ktoré založila do spisu), na tieto súd neprihliadol, nakoľko sa jednalo o neprávoplatné rozhodnutia súdu prvého stupňa, nemožno ich teda hodnotiť ako ustálenú judikatúru.

20. V danom prípade bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie uznesením OR PZ Bratislava II. Sťažnosť žalobcu voči tomuto uzneseniu bola prokuratúrou zamietnutá. Následne bola podaná obžaloba na súd, pričom súd žalobcu spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný (žalobca). Predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o začatí trestného stíhania voči žalobcovi teda nebol potvrdený. Oslobodenie spod obžaloby malo teda z hľadiska ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania pre nezákonnosť.

21. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o začatí trestného stíhania voči určitej osobe (o vznesení obvinenia) nemá ten, kto si obvinenie (trestné stíhanie) zavinil sám. Súd má za to, že takýmto prípadom by bolo napr., že by sa obvinený k trestnej činnosti sám priznal, alebo by vedome uvádzal policajným orgánom nepravdivé skutočnosti, z ktorých by sa dal vyvodit' záver, že obvinený svojím konaním naplnil skutkovú podstatu nejakého trestného činu a pod. Žalovaná mala za to, že žalobca si zavinil trestné stíhanie najmä tým, že nespolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, nevypovedal ani v prípravnom konaní ani v konaní na súde. Súd však mal za to, že nemožno vyvodzovať, že si niekto zavinil trestné stíhanie z toho, že využil svoje zákonom aj ústavou dané právo vo veci nevypovedať. Účelom inštitútu práva odoprieť výpoveď je práve okrem iného to, aby si osoba, ktorá má vypovedať, nespôsobilila trestné stíhanie sebe alebo blízkej osobe. Vyvodzovať teda z toho, že niekto odmietol vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní, záver, že si tým zavinil trestné stíhanie, by bolo v rozpore so zmyslom tohto inštitútu. Po oboznámení sa s obsahom trestného spisu, súd má za to, že v danom prípade nemožno prijať záver, že si žalobca zavinil trestné stíhanie sám. Žalobca sa snažil zvrátiť trestné stíhanie voči nemu tým, že podal sťažnosť proti uzneseniu o začatí

trestného stíhania voči nemu, aj keď je pravdou, že ju v podstate neodôvodnil. Je však ale potrebné uviesť, že aj samotné uznesenie obsahovalo len veľmi stručné odôvodnenie. Nebolo v ňom v podstate vysvetlené, na základe akých skutočností dospel vyšetrovateľ k záveru, že je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba (žalobca).

22. Pokiaľ ide o vznik škody, ktorú predstavuje žalobcom zaplatená odmena právnenému zástupcovi za zastupovanie v trestnom konaní (§ 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.), žalobca jej vznik preukázal listinnými dôkazmi citovanými vyššie (vyúčtovanie odmeny, pokladničný doklad o jej zaplatení). Žalovaná nijako nespochybnila výšku trov právneho zastúpenia vyúčtovanú právnym zástupcom žalobcu v trestnom konaní, a teda ani výšku uplatňovanej náhrady škody v tomto konaní. Túto výšku súd teda považoval za nespornú, a preto priznal žalobcovi náhradu škody v ním uplatňovanej výške.

23. Súd mal za to, že je daná aj príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Ak by nedošlo k vydaniu uznesenia o začatí trestného stíhania voči žalobcovi, ktoré sa neskôr ukázalo nezákonným (v zmysle vyššie uvedených skutočností), nevznikla by žalobcovi potreba ustanoviť si v trestnom konaní obhajcu (pričom skutočnosť, že nešlo obhajobu nutnú v zmysle § 37 Tr. por. nie je podstatná, keďže každý má ústavou zaručené právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi) a nedošlo by k zmenšeniu jeho majetku spočívajúcemu v tom, že musel za poskytnutie právnej pomoci advokátovi zaplatiť odmenu v žalovanej výške.

24. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd návrhu vyhovel v celom rozsahu.

25. Keďže žalovaná sa dostala so zaplatením do omeškania, súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, ktorých výška je v súlade s nar. vl. č. 87/1995 Z. z., a to aj s poukazom na ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., keď žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody dňa 6.11.2014, šesťmesačná lehota teda uplynula dňa 6.5.2015.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca mal vo veci úspech v celom rozsahu, súd mu priznal právo na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to písomne v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160701>>) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).